

Маргарита Димитрова

Институт за български език „Проф. Л. Андрейчин“
при Българската академия на науките
София, България

ПРАВОПИС НА СЪСТАВНИТЕ СОБСТВЕНИ ИМЕНА В БЪЛГАРСКИЯ ЕЗИК – ПРАВИЛА И ПИСМЕНА ПРАКТИКА

(Резюме)

В статията се разглеждат и се анализират правилата за писане на главна и малка буква при съставните собствени имена в българския език, формулирани в последните 3 правописни речника – от 1983, 2002 и 2012 година. Проследява се динамиката в кодификацията на правописа на съкратени или парафразирани съставни собствени имена. Въз основа на проучване на практиката на 3 вестника се изследват случаите на правилно и грешно писане на съставните собствени имена в различните им езикови варианти. Данните показват, когато са съкратени до едносъставно име или са парафразирани, те се пишат грешно с малка буква в 76.43% от употребите. Този висок процент се дължи както на динамиката на кодификацията, така и на обучението по български език в средното училище. Съставните собствени имена, които са съкратени, но запазват облика си на подчинително словосъчетание, се грешат, когато назовават непопулярни или чужди обекти. При съставните собствени имена, употребени в пълната им форма, грешките са несистемни. Често успоредно се употребяват правило и грешно написано съставно собствено име, което е пряко свързано със степента на грамотност на пишещия.

Ключови думи: съставни собствени имена, правописни правила, писмена практика

✉ Маргарита Димитрова
m_t_dimitrova@abv.bg

Публикувано: 25 април 2015